

Hodoňan Vítězslav Veselý se připravuje na druhou olympiádu

HODONÍN – Oštěpař VÍTEZSLAV VESELÝ (29 let - Dukla Praha) patří momentálně mezi špičku světového oštěpu. Jeho osobní rekord z roku 2012 má hodnotu 86,45 metru a je třetím nejlepším oštěpařem ČR v historii.

Po loňském čtvrtém místě na Mistrovství světa v korejském Tegu, kde výborným výkonem 84,11 metru obsadil nakonec čtvrtou příčku, je plný očekávání letošních letních Olympijských her, které hostí Londýn. Momentálně se připravuje se svým trenérem a tréninkovými partnery v Jihoafrické republice, kde z plného tréninku již házel první závod a výkon 81,72 metru mu vzhledem k loňské výkonnosti zajistil předčasné účast na OH v Londýně a může směle pokračovat v přípravě na tento vrchol, kde se pokusí vylepšit své dvanácté místo z předchozích her v Pekingu (tam hodil v roce 2008 své náčiní do vzdálenosti 76,76 metru – pozn. red.). V úvodu našeho rozhovoru zavzpomínal sympatický atlet na své začátky ve sportovních atletických třídách při základní škole „U Červených domků“ v Hodoníně, kde k atletice poprvé přičichl a získal zde první cenné vavříny. Odkud jeho cesta vedla přes Zlín až k nejlepšímu oštěpaři všech dob, držiteli světového rekordu v oštěpu a momentálně trenéroví Janu Železnému do pražské Dukly.

◆ Jak bychom mohli začít takový rozhovor než klasickou otázkou. Kde jste se poprvé dostal k atletice?

„Poprvé jsem vstoupil na atle-

Zleva: Jakub Vadlejch, Petr Frydrych, Vítězslav Veselý (v kšiltovce) a Tero Kristian Pitkämäki (FINSKO) a Nikol Ogrodničková. Tréninková skupina kouče Jana Železného z JAR.

◆ Každopádně vy nelitujete, že jste u atletiky - královny sportu - zůstal? Co vám vlastně atletika dala?

„Nelituji, neboť dělám teď to, o čem jsem si jako kluk možná ani neodvažoval snít. Ale vše má své pro a proti. Vrcholový sport není zase až taková pohádka. Atletika mi splnila spoustu snů. Sport mě naučil cílevědomosti, zodpovědnosti a vůbec sportu hodně formuje osobnost a mnohemu vás naučí.“

chtějí určitě nějaké dobré výsledky, což také není vždy dobře, ale bez výsledků to prostě zřejmě nejde. Čertovy kameny si pamatuje asi každý, je to pěkné místo kousek od Jeseníku. Vybavím si hlavně ty kopce, co jsme naběhali.“

◆ Nyní se posuňme dál. Co po základní škole? Nejdříve to byla hodonínská „ekonomka“ a pak přechod do Zlína.

„Zůstal jsem v Hodoníně na obchodní akademii. Trénoval

že se kluk z Hodonína dostane do rukou nejlepšího oštěpaře všech dob?

„To je trochu skok až do mých 23 let. Mezitím se stala ještě spousta věcí. Zranil jsem si opakovaně loket a s atletikou jsem přestal úplně. V roce 2005 jsem se dostal na FTVS UK v Praze a při studiu bylo docela hodně času, tak jsem si řekl, že to znovu zkusím. I když loket ještě hodně bolel, přesto jsem šel v sezoně 2006 asi tři závody. Povedlo se mi

lu Klimešovou. Jaká je příprava v taktu nabyté skupině?

„Hlavní je, že dokážeme spolu taktu fungovat a ve spoustě věcí si pomáhat a podporovat se. A sportovní rivalitu se snažím nechávat až na samotný závod.“

◆ Kromě Jana Železného vás pomáhá trénovat i další bývalý skvělý závodník z Hodonína, sprinter Tomáš Dřímál, který pro atletiku v Hodoníně dokázal získat 29 medailí na Mistrovství ČR, a předtím i ČSSR. Jeho otec působil v Hodoníně jako výborný trenér. Jaká je jeho práce ve vaší skupině?

„Tomáš má v naší skupině na starosti rychlostní přípravu. Rychlost, a to nejen ta běžecká, je v oštěpu velice důležitá. Vnesl nám do přípravy hodně nových prvků, které se pozitivně promítly na naši výkonnosti. Kromě toho se nám stará o zdraví co se týče fyzioterapie a regenerace.“

◆ Jak nyní probíhá příprava. Po čtvrtém místě na MS v minulém roce je minimálním cílem finále Olympiády. Myslíte v koutku duše i na medaili?

„Jsem nyní na dvouměsíčním soustředění v Jihoafrické republice. Každý sportovec vždycky musí myslet výše, než co zatím dosáhl, takže po 4. místě netoužit po medaili snad ani nelze. Ale určitě to nebude lehké a často rozhodují i náhody a sportovní štěstí. A to, jaká byla minulá sezona, v následující neplatí a všichni začínají nanovo od nuly. To platí i před každým závodem.“

„V síle mám oproti konkurentům taky docela značné rezervy, benchpress asi 140 kg, dřep jsem maximum kvůli problémům s nohama nikdy nešel, ale myslím, že bych letos 150 kilogramů dal. Přemístění je 130 kg a trh 100 kg.“

◆ Jaký je plán závodů v letošní sezoně. Určitě jsou vrcholem OH v Londýně, ale co dál. Máme tady na mysli třeba ME nebo účast na Diamantové Lize (DL).

„Vše se bude odvíjet od toho, jak to bude vypadat se zdravím a momentální formou. Je možné, že si zazávodím 8. května v Oloouci, ale ostrý start sezony mě čeká na DL v Šanghaji 19. května. Pak následuje Zlatá tretra v Ostravě a DL ve městě Eugene, které leží v americkém státě Oregon. Dál se pak uvidí, bude záležet podle zdravotního stavu a předvedených výsledků. Jestli budeme závodit na ME se ještě uvidí, ale zatím to v plánu máme.“

◆ V letošní sezoně dostal váš rodný klub - AK Hodonín - přiděleno pořadatelsví Mezištátního utkání mužů a žen do 22 let, ve kterém si to rozdají ČR, Maďarsko a Slovinsko. Přijedete podpořit organizátory a jako „domácí“ předat medaile?

„Pokud bude čas a chuť, tak rád přijedu.“

◆ Letos vás hodonínští atleti nominovali do ankety sportovec okresu jako „krajánka“ roku. Bohužel podmínkou byla účast na akci, a to byl důvod proč jste ocenění nedostal. I když

tickou dráhu při přijímacích do sportovní třídy na ZŠ U Červených domků v Hodoníně. Ve sportovních třídách jsme pak měli atletiku jako hlavní sport.“

◆ **Vzpomínáte si jaké to na sportovních třídách U Červených domků bylo? Jací byli kamarádi a nebo kolik vás u atletiky jako takové zůstalo?**

„Ze začátku se mi tam nechtělo, změna školy a tak podobně. Ale pak už jsem si zvykl a bylo to fajn. Postupem času se vytříbilo zdravé jádro, které se sportu více věnovalo. Dnes aktivně závodím jen já a Lukáš Lípa, tedy z naší třídy.“

◆ **Když jste začínal na základní škole, dělal jste asi všechny disciplíny. Vzpomínáte si na osobní rekordy některých z nich?**

„Já jsem docela rád běhal a i snad byl v mladším žactvu přeborníkem okresu v přespolním běhu. Na výkony už si moc nevzpomínám, některé disciplíny jsme si vyzkoušeli ale ne moc často. Na závodech v té době chodil hodně hod míčkem, koulí a také delší tratě, jako 1 kilometr nebo 1 500 metrů. V pozdějším věku se přidalo 400 metrů, ale to už byla střední škola. Nevím jestli je to teď jiné, ale tehdy se na trénincích hlavně běhalo. Chyběla tam pestrost a zábava, která je u tréninků mládeže moc důležitá. Myslím si, že to bylo hlavním důvodem, proč nás na tréninky chodilo každým rokem méně. U atletiky pak po základní škole zůstalo úplně minimum lidí. A pak ještě středoškolský život, případně vysokoškolský, lidé se mění, a s nimi i jejich zájmy a priority. Ne každý tak zůstane u sportu jakým atletika je až do dospělosti.“

◆ **Dodnes jste jediný, nebo možná jeden z mála, kdo v Mikulčicích přehodil míčkem tamní stadion. Vybaví se vám to i po letech?**

„Na to bych si asi vzpomněl, bylo tam kolo mladších žáků. Docela mě mrzelo, že se vlastně nevědělo, kam ten míček dopadl. Tak to tam nějak zapíchli do meze a změnil se nějaký výkon.“

◆ **Vzpomenete si vůbec na svůj první závod oštěpem?**

„Bylo to prvním rokem v kategorii starších žáků. Myslím, že to bylo taky v Mikulčicích nebo snad na stadionu v Hodoníně na okresním přeboru... Teď už si přesně nevzpomenu. Ale bylo to asi 36 metrů. Na to si ještě vzpomínám.“

◆ **Když jsme u vzpomínek, co vaše první medaile z republikového šampionátu.**

„To bylo na konci deváté třídy na Mistrovství České republiky v Plzni. Byla tam i Veronika Medusová, naše spolužačka ze třídy a vyhrála tehdy také hod oštěpem. Dnes mi to přijde docela zajímavé, že jsme byli dva nejlepší oštěpaři v ČR, kteří seděli přes uličku v jedné třídě a na oštěp jsme v podstatě vůbec netrénovali.“

◆ **Co si myslíte o trenérech na ZŠ U Červených domků? Dnes není práce s mládeží o moc jednodušší než tehdy. A co si vybavíte, když se řekne soustředění na Čertových kamenech, kam se jezdí hodonínští atleti stále s oblibou připravovat?**

„Trénoval jsem u Zdeňka Lípy a často s námi byl také Antonín Slezák. Nemají to lehké, v dnešní době pracovat s mládeží asi není žádný med. Navíc se po nich

jsem u Zdenka Lípy, kde byla tajná parta, zvlášť s jeho synem Lukášem jsem si rozuměl. Ale nebyl to vřhačský trenér, tak jsme hledali, kde bych se mohl připravovat na oštěp. Po 2. ročníku jsem se rozhodl přestoupit na Obchodní Akademii Tomáše Bati ve Zlíně. Bylo to zásadní rozhodnutí. Už delší dobu jsem věděl, že se musí něco změnit, aby mělo vůbec celé to atletické trénování smysl. Taška tenkrát jezdil často pracovně do Zlína a na stadionu tam potkal trenéra Jaroslava Halvu. S ním jsme se domluvili na spolupráci. On mi pak zařídil internát a pomohl s přestupem na zdejší školu.“

◆ **Jaká byla spolupráce s trenérem Halvou, který je odborníkem na slovo vzatý?**

„Byl jsem nadšený, jako bych začal nanovo a s úplně jiným sportem. Spousta nových informací. Jaroslav Halva byl pojem, dovedl Jana Železného k prvním medailím i světovému rekordu. Tenkrát nebylo v ČR, ani na Slovensku lepšího trenéra. Myslím ale, že jsem toto rozhodnutí měl udělat minimálně o dva roky dříve vzhledem k tomu, jakým způsobem se trénovalo v Hodoníně. Přece jen v Hodoníně specialista-trenér pro hody a vrhy chyběl, a to se na mé připravenosti k oštěpu projeвило. Začít až v 18ti letech se širší a specializovanější přípravou, tak moje tělo na to nebylo připraveno, protože jsme v Hodoníně hodně běhali, což byla vlastně taky taková předčasná specializace. Ve Zlíně jsme při tréninku na tuto situaci také dostatečně nereagovali. To se pak projeвило pozdějšími zraněními.“

◆ **Poté přišel přechod do Prahy. Jak se to vůbec stalo,**

MČR, hodil jsem si osobní rekord a skončil na druhém místě. Honza Železný pak na podzim skončil s aktivní kariérou a přes Remigieu-se Machuru, u kterého jsem ten rok trénoval, jsme se domluvili na spolupráci. Honza mi zařídil místo v ASC Dukla, já přešel ve škole na dálkové studium a kariéra začala nanovo.“

◆ **Jaká je vůbec spolupráce s Janem Železným. Je stejně dobrým trenérem, jako byl závodníkem? Hodí si někdy na tréninku**

ku i s vámi, nebo jen ukažu je a říká, co a jak? Myslíte, že by vás ještě potrápil v sektoru?

„Hodně bývalých špičkových závodníků zkusilo trénovat, ale ne každý měl tu schopnost předat zkušenosti, trpělivost a povahu na trénování. To asi ale neplatí o Janu Železném. Nejlépe je to asi vidět na tom, jak to bylo s oštěpem v ČR předtím a jak je to nyní. Je to obrovský profesionál a když se něco rozhodne dělat, tak je to na 100% a ty nám dával, i když jsme ještě házeli 70 metrů. Jsem rád, že nám tak věřil. Často nám něco ukazuje, ale v závodě už by nás asi moc nepotrápil, neboť roky přibývají a my už jsme se taky dostali na docela dobrou úroveň.“

◆ **Nyní má pod svými křídly to nejlepší, co český oštěp má. Nejen tedy vás, ale i Petra Frydrycha, Jakuba Vadlejša, Barboru Špotákovou či Jarmi-**

◆ **Jaký výkon by jste si přáli? Je ve výhledu 90 metrů? Jak se vyvíjela příprava? Výkon 81,72 metrů, kterým jste potvrdil svoji účast na LOH je určitě dobrým vstupem do sezony.**

„V přípravě jde zatím vše dobře. Až na nějaké krátkodobé maličkosti jsem zdravý. Hlavní je, aby tělo vydrželo zdravé, to je základ, který se však ne vždy podaří.“

◆ **Za předpokladu, že vydrží zdraví, kam si myslíte, že jste schopen své 800 gramů vážící náčině hodit?**

„Každý hledá a snaží se o to, aby se mu povedl ideální pokus, kdy se to všechno spojí dohromady. Číslo tu říkat nebudu, ale myslím si, že mám ještě dosti velké rezervy v technice a taky jsem byl v tréninku hodně omezo-ván zraněními, takže pořádku můžu věřit ve výkonnostní nárůst.“

◆ **Myslíte si, že je v současném světovém vrcholovém oštěpu talent, který by mohl ohrozit světový rekord vašeho kouče Železného, který činí 98,48 metrů?**

„V současné době se vynořilo docela hodně mladých talentů, kteří mění historické tabulky. Myslím si, že kvalita mužského oštěpu bude v průměru postupně stoupat, ale do světového rekordu je ještě hodně daleko.“

◆ **Určitě čtenáře týdeníku Nové Slovácko bude zajímat, jaké máte osobní rekordy v posilovně. Jaké hodnoty má vaše maxim v bench-pressu, dřepu, přemístění či trhu?**

vase nominace prosia vyberem. Mrzí vás to?

„Osobně mě to moc nemrzí, jen škoda, že hodonínská atletika přišla o pomyslné umístění v anketě. Jsem rád, že mi místní drží palce. Bývalému trenérovi panu Lípovi vozím do sbírky startovní čísla. Vystavuje si je pak na nástěnku v kabinetě k ostatním od dalších svých závodníků. Pokud vím, už jich má pěknou sbírku.“

◆ **Jaké máte plány do budoucna až ukončíte atletickou kariéru? Vráťte se do rodného města nebo spíše uvažujete o budoucnosti v Praze, kde je přece jenom daleko více možností?**

„Je pravda, že v Praze je více možností, ale raději bych se v budoucnosti vrátil na Moravu. Ale to se všechno uvidí a často se člověk musí podřídit tomu, co samotný život přinese.“

◆ **V Hodoníně je momentálně spousta atletických talentů. Je to třeba závažně Veronika Paličková – rekordmanka na 60 metrů v hale nebo dorostenec Filip Sasínek, který loni získal šest zlatých medailí na Mistrovstvích ČR. Kdy jste byl na jejich místě, co by jste jim nyní popřál do jejich atletické kariéry?**

„Přál bych jim, aby atletiku nebrali smrtelně vážně, aby se jí bavili. Přál bych jim také dobré trenéry, kteří budou dbát na jejich všeobecný všestranný rozvoj, který je připraví na to, aby vydrželi zdraví, mohli sportovat co nejdéle a mohli své nejlepší výkony předvést až v mužských nebo ženských kategoriích.“

Pevnou ruku a hodně sportovního štěstí na letošních OH v Londýně přeji za redakci
NS 11.4.2012 Josef Polášek + LL

